

Lågurt-eikeskog. Foto: J. G. Brynjulvsrud

Høring av verneplan for skog – forslag om vern av Urdknuten naturreservat

Drangedal og Skien kommuner

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark -
februar 2019

Innhold

Side

1. Bakgrunn	2
2. Om verneplanarbeidet og frivillig vern.	2
3. Hjemmelsgrunnlag.....	2
4. Saksgang	3
5. Verneplanens omfang	5
6. Faktaark.....	6
7. Forslag til verneforskrifter	9
8. Kart over Urdknuten naturreservat	14

1. Bakgrunn

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark sender på høring forslag om vern av Urdknuten naturreservat i Drangedal og Skien kommuner.

Bakgrunnen for verneforslaget er tilbud fra grunneierne om frivillig vern av skog. Det er gjennomført naturfaglige registreringer i området som dokumenterer verdier som kvalifiserer for vern etter naturmangfoldloven. Jf. kapittel 6 med nærmere beskrivelse av området.

Forhandlinger om erstatningsoppgjør og avtale om pris på det tilbudte området vil bli sluttført parallelt med høringa.

2. Om verneplanarbeidet og frivillig vern

Meld. St. 14 (2015 – 2016) *Natur for livet* legger opp til en videreføring av det langsiktige arbeidet med skogvern, herunder økt frivillig skogvern. Under behandlingen av meldingen ba Stortinget regjeringen sette mål om vern av både offentlig eid skog og frivillig vern av privateid skog til 10 % av skogarealet i landet. Naturfaglige evalueringer som ligger til grunn for prioriteringene i skogvernarbeidet er «*Evaluering av skogvernet i Norge*», NINA rapport 54/2002 og «*Naturfaglig evaluering av norske verneområder*», NINA rapport 535/2010.

Ved frivillig skogvern gir grunneierne fylkesmennene tilbud om vern av aktuelle områder. Det blir foretatt naturfaglige registreringer og utarbeidet skogtakster for de områdene der det er behov for det. På grunnlag av tilbud og de naturfaglige registreringene utarbeider Fylkesmannen forslag til avgrensning av verneområdet. På grunnlag av tilbud og mal for verneforskrift for naturreservater utarbeider Fylkesmannen forslag til verneforskrift som blir oversendt grunneierne for kommentarer. Miljødirektoratet oppnevner en skogsakkyndig som får i mandat å forhandle med grunneierne eller grunneiernes representant. Ved enighet blir det utarbeidet avtale der erstatningssum, forslag til verneforskrift og avgrensning av verneområdet blir avklart.

Det vanlige er at når staten og grunneier er enige om disse punkta vil området gjennomgå vanlig saksbehandling i tråd med naturmangfoldloven. Etter avtale med grunneier kan melding og høring av verneforslag likevel gjennomføres før avtale er signert. Fra avtaletidspunkt og fram til vernevedtak gjelder en vederlagsordning. Utbetaling av erstatningsbeløp skjer når vernevedtak er fattet.

3. Hjemmelsgrunnlag

Vern av spesielle områder eller forekomster skjer i medhold av lov 16. juni 2009 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) jf. §§ 33 – 51. I naturmangfoldloven er det gitt hjemmel for oppretting av ulike vernekategorier. Vernekategorien naturreservat, som er det strengeste vernet etter naturmangfoldloven, jf. § 37, vil bli brukt for denne verneplanen for skog på privat grunn.

Vedtak om opprettelse av naturreservat blir gjort av Kongen i statsråd etter § 37 i naturmangfoldloven, som lyder slik:

” Som naturreservat kan vernes områder som

- a) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,*
- b) representerer en bestemt type natur,*
- c) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,*
- d) utgjør en spesiell geologisk forekomst eller*
- e) har særskilt naturvitenskapelig verdi.*

Som naturreservat kan også vernes et område som er egnet til ved fri utvikling eller aktive gjenopprettingstiltak å få verneverdier som nevnt i første ledd.

I et naturreservat må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. I forskriften kan det gis bestemmelser om vern av kulturminner i reservatet.

Treffes vedtak om reservat som krever aktive gjenopprettingstiltak, eller vedtak om reservat der bruk er en forutsetning for bevaring av det biologiske mangfold, skal det samtidig med vernevedtaket legges fram et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan inneholde bestemmelser om økonomisk kompensasjon til private som bidrar til områdets skjøtsel.”

4. Saksgang

Meldingsfasen

Formell oppstart på verneplanarbeidet ble meldt 20. november 2018. Det kom inn følgende merknader:

Språkrådet (brev av 28.11.2018) uttaler at: «*Urdknuten er vedtatt skrivemåte på dette naturnamnet, og heradsregisteret har registrert uttalen /ülknuten/. Namnet på verneområdet må dermed skrivast **Urdknuten**, jf. § 9 første ledd i Lov om stadnamn: «Når skrivemåten av eit stadnamn er fastsett etter denne lova og ført inn i stadnamneregisteret, skal han brukast av eige tiltak av dei som er nemnde i §1 tredje ledd».*

Forsvarsbygg (brev av 5.12.2018) uttaler at området ikke berører Forsvarets anlegg eller bygninger, men ber om at unntaksbestemmelsene for militær operativ virksomhet og start og landing av Forsvarets luftfartøy inntas i verneforskriften.

Luftfartstilsynet (e-post av 11.12.2018) uttaler at: «*Luftfartstilsynet forstår at det er tidlig i prosessen, og vi kan ikke se at det er utarbeidet et utkast til forskrift om vern etter naturmangfoldloven.*

Luftfartstilsynet er kjent med at det i noen tidligere verneforskrifter har blitt fastsatt bestemmelser om minstehøyder på 300 meter. Vi ønsker derfor å orientere om noen

konsekvenser som bestemmelser om minstehøyder kan ha for luftfartøyer som opererer etter visuelle flygeregler (VFR). Dette gjelder først og fremst småfly- og helikoptertrafikken.

For det første vil en verneforskrift med minimumshøyder kunne være et unntak fra alminnelige lufttrafikkregler som det er vanskelig for piloter å orientere seg om. Etter lufttrafikkreglene skal flygninger etter visuelle flygeregler utenfor tettbygde områder normalt ha en høyde på minst 150 meter over høyeste hindring når det ikke er nødvendig å gå lavere ifm. landing. Dette følger av det europeiske lufttrafikkregelverket (forordning (EU) nr. 923/2012, i bestemmelsen SERA.5005 bokstav f punkt 2), som er gjennomført i norsk rett ved forskrift om lufttrafikkregler og operative prosedyrer (BSL F 1-1). Ved å følge de alminnelige lufttrafikkreglene vil en pilot derfor risikere å overtre en verneforskrift etter naturmangfoldloven som krever en større høyde over bakken. Dette vil kunne utgjøre et problem for piloter som ikke kjenner til vernevedtaket, og kanskje spesielt for utenlandske piloter. Minstehøyder som følge av verneforskrifter har, så vidt vi kjenner til, blitt publisert på en annen måte enn luftstrømsrestriksjoner etter luftfartsregelverket. Innen luftfarten brukes det internasjonalt standardiserte AIP-verktøyet (Aeronautical Information Publications).

For det andre kan verneforskrifter med krav om minstehøyder over 150 meter innebære at flyging over verneområdet ikke er praktisk mulig for VFR-trafikk deler av tiden. På grunn av sikkerhetskrav i det flyoperative regelverket vil det ikke alltid være forsvarlig å holde en høyde på 300 meter over bakken. Dette er f.eks. tilfelle når det er lavt skydekke. Om det er mulig å fly i området vil være avhengig av omgivelsene og muligheten til å fly alternative ruter, dvs. av terrenget og reguleringer av luftrommet i nærheten av verneområdet.

Vi viser avslutningsvis til at tilgang til luftrom er et tema i Samferdselsdepartementets strategi for småflyvirksomheten fra august 2017 (se <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/strategi-forsmaflyverksemda-i-noreg/id2568923/>). Luftfartstilsynet har ikke oversikt over hvilke interesser småflymiljøet har i områdene som høringen gjelder, eller hvilket omfang trafikken der har. Det vil kunne endre seg over tid. Vi anbefaler at Fylkesmannen tar kontakt med Norges Luftsportforbund hvis dere har spørsmål om aktiviteten i området.»

Statnett (brev av 05.12.2018) har ingen merknader til dette området.

Direktoratet for mineralforvaltning DMF (brev av 07.01.2019) uttaler at en ikke kan se at det foreslåtte planområdet kommer i konflikt med registrerte mineralressurser av regional eller nasjonal verdi eller masseuttak. DMF har derfor ingen merknader til varslet om start av verneplanprosessen.

NVE (brev av 10.01.2019) har ingen merknader til saken.

Fylkesmannens kommentarer til avgitte uttalelser

Fylkesmannen tar Språkrådets uttalelse til følge og kaller området for Urdknuten naturreservat.

Forsvarsbygg har ingen merknader til avgrensingen av de planlagte verneområdene, men peker på at en ønsker unntak i verneforskriften for militær operativ virksomhet og avgang og

landing med Forsvarets luftfartøy. Fylkesmannen har tatt dette inn i den foreslåtte verneforskriften. Jf. bestemmelse i § 6 pkt. a og d.

Luftfartsverket peker på ulemper med forbud mot lavtflyging, og vi har ikke med noe slikt forbud i denne forskrifta. Dette er heller ikke vanlig å ha med i nye verneforskrifter. Norges Luftsportforbund står på vår adresseliste ved høring.

Videre saksbehandling

Verneforslaget med områdebeskrivelse, kart over verneområdet og forslag til verneforskrifter sendes nå på en felles sentral og lokal høring med frist **25. april 2019**. Formålet med høringa er å få fram opplysninger om interesser som kan bli berørt av den planlagte fredninga.

Etter høring vil Fylkesmannen oppsummere høringa, kommentere eventuelle uttalelser og utarbeide en tilråding om vern til Miljødirektoratet. Direktoratet vil deretter lage innstilling til Klima- og miljødepartementet (KLD) og vedtak om fredning blir gjort ved kgl. res. av Kongen i statsråd.

5. Verneplanens omfang

Navn	Gnr./bnr.	Kommune	Areal i daa	Verneverdi
Urdknuten naturreservat	16/19	Drangedal	469	Nasjonal (***)
	243/50	Skien		

Hul eik med rødmold. Foto: J. G. Brynjulvsrud

6. Faktaark

LOKALITET:	Urdknuten
KOMMUNER:	Drangedal og Skien
FYLKE:	Telemark
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
AREAL:	469 daa
HØYDE OVER HAVET:	90 – ca. 293 m o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	Gnr./bnr.: 16/19 i Drangedal og 243/50 i Skien

OMRÅDEBESKRIVELSE

I dette avsnittet er blant annet såkalte «rødlista» arter omtalt. Det er arter som er sjeldne og som er gitt ulik status etter hvor stor fare det er for utrydding. Status er henta fra Rødlista 2015 fra Artsdatabanken. EN = truet av utrydding, VU = sårbar, NT = nær truet, der «truet av utrydding» er mest truet og «sårbar» er mer sjelden enn «nær truet».

Undersøkellesområdet omfatter et areal på omtrent 510 daa og består av en høyde med tilhørende lisider øst for Henseid i Skien og Drangedal kommuner. Området har forholdsvis variert topografi og omfatter koller med bratte vest-, øst- og sørvendte skråninger, rasmarker, rikere sig og lisider samt myr- og sumpskogsmarker. Forslaget til verneverdig område følger tilbudt areal og området er avgrenset på en måte som godt fanger opp de påviste naturverdiene i undersøkellesområdet. Arronderingen favner om kjerneområdene, og fanger opp liseidegradienten på en god måte. Arronderingen blir derfor vurdert som god. Det er registrert 6 kjerneområder innenfor verneforslaget.

Berggrunnen består i hovedsak av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt med et bånd av amfibolitt, hornblendegneis, glimmergneis, stedvis migmatittisk i nordre del av området. Løsmassene består i hovedsak av tykk morene med innslag av torv og myr.

Området ligger i overgangen mellom sørboreal og boreonemoral sone.

VEGETASJON, SKOGSTRUKTUR OG PÅVIRKNING

Området domineres av fattige til intermediære vegetasjonstyper i skog. Det er også et forholdsvis stort innslag av rike vegetasjonstyper, særskilt sentralt i området samt i sørvestvendte skråninger og lisider. Det er i tillegg en del innslag av blokkmark og intermediær til rik myr- og sumpskogsmark. På kollene og i lisidene i vestre og søndre del av undersøkt område dominerer furu og eik, men det er også i partier relativt stort innslag av hassel, noe spisslønn, samt boreale løvtrær som selje, bjørk, osp. Det forekommer en del barlind spredt i søndre del av området, samt noen individer i nordøst. I de klimatiske fordelaktige sørvestvendte lisidene dominerer edelløvtrær som eik, hassel og spisslønn, og her forekommer også en del varmekjære og/eller basekrevende arter som myske, lakrismjelt, bergmynte, blåveis, fingerstarr, olavsskjegg og knollerteknapp. I friskere partier og i

nordøstvendte skråninger er gran det dominerende treslaget. Svartor forekommer innslagsvis i noen friske partier, og lind forekommer spredt.

Eldre skog dominerer undersøkt område. Skogen i de vest- og sørvendte lisidene er preget av stor treslagsvariasjon, og dette gjelder også for noen mindre partier i de østre lisidene. I de høyereliggende områdene fins arealer med mer eller mindre ren edelløvsskog (lågurt-eikeskog) og store partier hvor furu klart dominerer. På disse kollene er det gjennomgående forholdsvis høy alder på skogen og det er en god del forekomster av død ved i flere faser av eik, furu og noe gran. En god del av eikene har også synlige hulheter. I lisidene er skogen generelt sett noe yngre, men det er allikevel en god del død ved som dels skyldes ustabile miljøer og høy omsetning.

VERNEINTERESSER

Artsmangfoldet er forholdsvis rikt og det er påvist flere krevende arter fordelt på flere artsgrupper med forskjellige økologiske krav. Det ble påvist fire rødlistede arter i henhold til Norsk rødliste for arter 2015. Det er ruteskorpe *Xylobolus frustulatus* (NT), rosenkjuke *Fomitopsis rosea* (NT), furuplett *Chaetodermella luna* (NT) og barlind *Taxus baccata* (VU).

Innenfor avgrensningen forekommer flere rødlistede naturtyper i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011: Lågurt-eikeskog (NT), rikere myrflate i låglandet (EN) og flommyr, myrkant og myrskogsmark (NT). Det vektlegges at området har mange kjerneområder som dekker et betydelig areal innenfor avgrensningen.

Området oppnår høy mangelloppfyllelse som følge av 55 daa eikeskog hvorav størstedelen er av rik type, og i tillegg over 40 daa rik blandingsskog i lavlandet fordelt på tre kjerneområder. Både eikeskog og rik boreonemoral blandingsskog i lavlandet har stort udekket vernebehov i fylket. Området vurderes samlet som nasjonalt verneverdig (***).

FORMÅL

Formålet med naturreservatet er å bevare et område som har særlig betydning for biologisk mangfold på grunn av stor variasjon i skogtyper som inkluderer sørvendte, rike og varmekjære skogslokaliteter med forekomst av hul eik og mye død ved av eik, furu og gran.

Området har særskilt naturvitenskapelig verdi på grunn av forekomst av naturtypene lågurt-eikeskog, rikere myrflate i låglandet og flommyr, myrkant og myrskogsmark.

ANDRE INTERESSER

Ikke kjent.

TEKNISKE INNGREP

Området er uten inngrep, men helt sør i området er det en gammel gjengrodd hesteveg.

PLANSTATUS

Arealet er avsatt til LNF-område i kommuneplanens arealdel.

MERKNADER

Ingen merknader.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER*

Navn	Total-areal	Produktiv areal i daa				Annet areal i daa			Tilvekst	Volum
	daa	H	M	L	Sum	Myr	Skogkl	Annet	m ³ /daa	m ³
Urdknuten Naturreservat	510									

*) Data fra AT Skog SA.

LITTERATUR:

Brynjulvsrud J. G. 2018. Naturverdier for lokalitet Urdeknuten, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2017. NaRIN faktaark. BioFokus.
(<http://borchbio.no/narin/?nid=6109>)

7. Forslag til verneforskrifter

KOMMENTARER TIL ENKELTE AV BESTEMMELSENE

Bruk av naturreservatet til idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.

Definisjon på større arrangement er omlag 30 deltakere. Er det flere deltakere må det søkes om dispensasjon, og da kan forvaltningsmyndigheten vurdere dette i henhold til § 7 pkt. d.

Motorferdsel

Motorferdsel er forbudt etter § 5 pkt. a. Det er noen generelle unntak i § 6 og det kan gis dispensasjon etter søknad etter bestemmelsene i § 7. Løyver kan gis for flere år.

I tillegg gjelder lov om motorferdsel i utmark, det vil si at kommunen og grunneier må gi tillatelse til motorferdsel på vanlig måte.

Bruk av sykkel, hest og kjerre og ridning

Friluftsløven åpner for sykling på veger og stier i utmark, og i snaufjellet også utenfor stier. I høringsforslaget vil sykling følge friluftsløvens bestemmelser og er derfor ikke nevnt i § 5 b.

I naturreservater er det vanlig at bruk av hest og kjerre og ridning bare er tillatt på veger. Det er derfor forbudt i dette området, jf. § 5b.

Merking og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveger.

Det kan etter søknad gis dispensasjon etter § 7 a til rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveger. Dette er en standard regel vi har med i alle verneforskrifter, og som brukes dersom det viser seg å være stier en ikke har kjent til ved vernet.

Bålbrenning

Det er vanlig at det er åpnet for bålbrenning i større reservater (over 700 til 1000 daa). Det er ikke foreslått at dette tillates i Urdknuten. En må da bruke tørrkvist eller ved en har med seg, og en skal ikke felle eller hogge opp døde trær.

Forslag til forskrift for Urdknuten naturreservat, Drangedal og Skien kommuner, Telemark fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjonmed hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf. § 37 og § 62. Fremmet av Klima- og miljødepartementet.

§ 1 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et område som har særlig betydning for biologisk mangfold på grunn av stor variasjon i skogtyper som inkluderer sørvendte, rike og varmekjære skoglokaliteter med forekomst av hul eik og mye død ved av eik, furu og gran.

Området har særskilt naturvitenskapelig verdi på grunn av forekomst av naturtypene lågurt-eikeskog, rikere myrflate i låglandet og flommyr, myrkant og myrskogsmark.

Det er en målsetting å beholde verneverdiene i mest mulig urørt tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

§ 2 Geografisk avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr.: Drangedal kommune: 16/19
Skien kommune: 243/50

Naturreservatet dekker et totalareal på 510 daa.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk datert Klima- og miljødepartementet..... De nøyaktige grensene for naturreservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Drangedal og Skien kommuner, hos Fylkesmannen i Vestfold og Telemark, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

§ 3 Vernebestemmelser

I naturreservatet må ingen foreta seg noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet.

I naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

- a) Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller deler av disse fra reservatet. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.
- b) Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelser. Utsetting av dyr er forbudt.
- c) Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg, gjerder, eller andre varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utslipp av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
- d) Bruk av naturreservatet til idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
- e) Bålbrenning og bruk av grill er forbudt.

§ 4. Generelle unntak fra vernebestemmelsene

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

- a. Sanking av bær og matsopp.
- b. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
- c. Felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk.
- d. Beiting.
- e. Oppsetting av midlertidige mobile jakttårn for storviltjakt.
- f. Utsetting av saltsteiner.
- g. Forsiktig rydding av småbusker og kvist i forbindelse med storviltjakt.

§ 5. Regulering av ferdsel

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.

I naturreservatet gjelder følgende bestemmelser om ferdsel:

- a. Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
- b. Bruk av hest og kjerre samt ridning forbudt.

§ 6. Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene

Ferdselsbestemmelsene i § 5 er ikke til hinder for:

- a) Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket gjelder ikke øvingsvirksomhet.
- b) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av syke og skadde bufe. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøringen.
- c) Nødvendig uttransport av felt elg og hjort med lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.
- d) Landing og start med Forsvarets luftfartøy.

§ 7. Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndighetene kan etter søknad gi dispensasjon til:

- a. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
- b. Istandsetting, vedlikehold og skjøtsel av kulturminner.
- c. Nødvendig uttransport av felt elg og hjort med andre kjøretøy enn lett beltekjøretøy som nevnt i § 6 pkt. c.
- d. Høgst av etablerte plantefelt.
- e. Avgrenset bruk av reservatet for aktiviteter nevnt i § 3 d.
- f. Oppsetting og vedlikehold av gjerder.
- g. Øvingskjøring for formål nevnt i § 6 første ledd.
- h. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter § 4 f og § 7 b, d og f.

§ 8. Generelle dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9. Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan iverksette tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstand som er formålet med vernet, jf. naturmangfoldlovens § 47.

§ 10. Forvaltningsplan

Det kan utarbeides forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning av naturreservatet. Forvaltningsplanen kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 11. Forvaltningsmyndighet

Miljødirektoratet fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Lågurt-eikeskog. Foto: J. G. Brynjulvsrud

8. Kart over Urdknuten naturreservat

